

Тамара Крюкова

АВТОМОБІЛЬЧИК БІП

Художник
Наталя Соколова

УДК 82-93
ББК 84-4.Укр
К 78

Герої веселих історій відомої дитячої
письменниці Тамари Крюкової —
допитливий автомобільчик Біп, дружні жабенята,
кумедні мишенята, ділові поросята —
завжди готові прийти на допомогу одне одному.
Книга полюбилася багатьом малюкам
та їхнім батькам.
Для дітей дошкільного
і молодшого шкільного віку.

*Охороняється законом про авторське право.
Жодна частина цього видання не може бути відтворена
в будь-якому вигляді без дозволу автора чи видавництва.*

ISBN 978-966-10-0882-2

© Крюкова Т., 2012
© Камінчук А., переклад, 2012
© Навчальна книга — Богдан,
майнові права, 2012

БІП!

На день народження Льоникові подарували красивий іграшковий автомобіль — майже як справжній, тільки маленький. Варто було Льоникові побачити нову машинку, як він відразу ж голосно вигукнув: «Біп-Біп!» — точнісінько, як сигналять машини на вулиці. Так автомобільчик одержав своє ім'я.

Як і будь-який іграшковий автомобіль, Біп мріяв стати справжнім і дуже любив пригоди.

Наступного дня Льоникова родина поїхала на дачу. Там Біпові дуже сподобалось. Цілий день він разом із Льоником без перепочинку возив пасажирів та прокладав дороги в гірці із піску.

Увечері Льоник пішов спати, а Біпа залишив у гаражі поряд із машиною тата. Біп запишався. Та й як тут не пишатися, якщо ти стоїш не під ліжком і навіть не біля ящика з іграшками, а в справжньому гаражі!

Велика машина подивовано покосилася на крихітного сусіда й запитала:

— Ти хто такий?

— Біп, — відрекомендувався автомобільчик.

— Дивись-но, він навіть пищати вміє, — усмінулася машина.

— Я не пищу. Мене так звати — Біп. А взагалі, я «Мерседес».

На цьому слові машина затряслася від сміху, нібито в ній запрацював мотор.

— «Мерседес»! От насмішив! Чому ж ти тоді такий маленький? Мабуть, бензину мало пив?

— Я зовсім не п'ю бензину, — зізнався автомобільчик.

Ви, звичайно, знаєте, що дорослі іноді п'ють те, що маленьким дітям навіть куштувати не дозволяється. Ось і з машинами так само. Іграшковим автомобільчикам пити бензин суворо заборонено.

— Як же ти тоді їздиш? Чи тебе за шворку тягають? — презирливо пирхнула машина.

— Ні за яку шворку мене не тягають, — образився Біп. — Варто мені завестися, і я можу їздити не гірше від великих машин.

— Ич, який заводний! Два вершки від горшка, а з дорослими надумав змагатись, — глянувши спогорда на іграшку, сказала машина.

Так закінчився перший день Біпа на дачі. Засинаючи, автомобільчик вирішив за всяку ціну довести, що він теж багато чого може, варто лишень захотіти.

